

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:02
מוצאי שבת.....8:34
שיעורים כסדרן
נ"ך.....עמוס ד"ה'
בבלי.....יבמות כ"ו
ירושלמי.....בבא מציעא כ"ז
תוספתא.....בכורות ד'
רמב"ם.....טומאת צרעת י"ב

שעה 11, גליון 31 (546)

פרשת תזריע, פרשת החודש, שבת ראש חודש ניסן, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

ראש חודש ניסן

ווען עס קומט חודש ניסן איז די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען, צו פאררעסן אלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן.

דער פסוק זאגט אויף חודש ניסן: "החודש הזה לכם ראש חודשים", ראשון הוא לכם לחודשי השנה, עס ווערט דריי מאל דערמאנט דער ווארט "חודש - ניו". דריי מאל איז א חזקה, יעצט איז די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען אינגאנצן.

באמת קען זיך א איד באנייען יעדן טאג, מען מוז נישט ווארטן ביז חודש ניסן, דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"ד), אז א איד דארף יעדן טאג אנהייבן פון ניו. יעצט אבער, פון חודש ניסן, פון שבת החודש, קען א מענטש נעמען א פרישע התחדשות, זיך צו באנייען טאקע אין דעם גענוג, אריינצונעמען קלאר אין קאפ: "נישט קיין חילוק וואס עס איז געווען נעכטן, נישט קיין חילוק וואס עס וועט זיין מארגן, איד וועל פרויבירן צו קוקן נאר אויפ'ן היינטיגן טאג, און זען וואס איד קען אויפטון גוטע זאכן".

דערפאר ווען מען ליינט די פרשת החודש, איז די צייט צו בעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר איד זאל זוכה זיין צו די מדה פון

<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָה

בְּדָר יֵשֶׁב מַחוּץ לַמִּחְנֶה מוֹשְׁבוֹ. אַ מִצְוָה זײַט אײַנדרױסן פֿון די מִחְנֶה, אָפּגעזױנדערט פֿון מַעֲנֵטֶשׁן. דער הײליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן י"ד), אויב אַ מַעֲנֵטֶשׁ ווײל האָבן שְׁלוֹם, ער ווײל לעבן בְּשֵׁלוֹם מיט אַנדערע מַעֲנֵטֶשׁן, מיט זײַן ווײב, און מיט זײַן אַלײן; דאַרף ער האָבן יְרֵאת שְׁמַיִם, ער דאַרף ווײסן און געדענקן שְׁטענדיג אַז נאַר דער אײבערשטער פֿירט די וועלט. אײנמאַל מען נעמט זײַך דאַס אַרײַן אין קאַפּ, קרײַגט מען זײַך שױן נישט מיט קײנעם, ווײל מען ווײסט אַז קײנער איז גאַרנישט שולדיג, אַלעס האַט נאַר דער אײבערשטער געפֿירט צום גוטן.

צױשן די דריי סאַרטן שְׁלוֹם וואָס דער רבי דערמאַנט, שְׁלוֹם מיט אַנדערע, שְׁלוֹם אײַנדער־הײם, און שְׁלוֹם מיט זײַך; אַז זײַכער די גרײנגוטע צו האָבן שְׁלוֹם מיט אַנדערע מַעֲנֵטֶשׁן, ווײל אַ מַעֲנֵטֶשׁ איז דאַך נישט מִשְׁעָבֵד צו יענעם, ער איז גאַרנישט שולדיג פאַר יענעם, און אַז מען קומט זײַך נישט אויס מיט אײנעם, קען מען גײן אויף די אַנדערע זײט, נישט האָבן צו טון מיט יענעם, צומאַל איז בעסער פאַר שְׁלוֹם צו זײַן אַביסל ווײט אָפּגערוקט פֿון יענעם, און אַזוי וועט מען זײַך נישט קרײַגן, און דאַס איז אַ סימן אַז דער מַעֲנֵטֶשׁ האַט יְרֵאת שְׁמַיִם, אַז ער דרייט זײַך אַרויס פֿון אַלע סאַרטן מַחְלוּקַת.

ווען עס קומט אָבער אין שְׁטוּב, מען דאַרף האָבן שְׁלוֹם בײַת, איז עס שױן אַביסל שְׁווערער, מען קען זײַך נישט אַרויסדרייען פֿון דעם, דאַרף מען זײַן זײער קלוג און זײכער מאַכן עס זאַל זײַן שְׁלוֹם אין שְׁטוּב, דאַס איז זײער אַ גרויסער יסוד אין עבודת ה', אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואָס האַט נישט קײן שְׁלוֹם בײַת קען נישט דינען דעם אײבערשטן ווי עס דאַרף צו זײַן, ער האַט נישט קײן ישוב הַדַּעַת צו קענען לערנען און דאווענען, און דעריבער דאַרף מען אַסאַך אַרבעטן אויף דעם, טון אַלע פֿעולות אין די וועלט, אַז עס זאַל זײַן שְׁלוֹם אײַנדער־הײם, דאַס איז אַ סימן אַז דער מַעֲנֵטֶשׁ האַט בְּאַמַת יְרֵאת שְׁמַיִם.

די וויכטיגסטער כּלל אין שְׁלוֹם בײַת איז, "זײ קלוג און נישט גערעכט", ווער עס בלייבט גערעכט אײַנדער־הײם, בלייבט נאַכדעם אַן קײן הײם בכּלל... אַפֿילו ווען דער מַעֲנֵטֶשׁ איז זײכער בײַ זײַך אַז ער איז גערעכט, זאַל ער אַלץ מוותר זײַן און געבן גערעכט פאַר די ווײב, ווײל אויב נישט ווער נאַר ער אַלײן לײדן פֿון דעם. מיט אַביסל שְׁכַל איז מען מוותר, און עס הערשט אַ געשמאַקע שְׁלוֹם אין שְׁטוּב.

די שְׁווערסטע סאַרטן שְׁלוֹם איז אָבער צו זײַן בְּשֵׁלוֹם מיט זײַך אַלײן, ווײל ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ טוט עבירות חס וְשֵׁלוֹם, קומען אים אַרײַן אין קאַפּ אַלע סאַרטן מַחְשׁבוֹת פֿון יאוש און חלישות הַדַּעַת, ער טראַכט אַז ער איז גאַרנישט ווער, ער וועט שױן קײנמאַל נישט מצִלִּיחַ זײַן, עס איז אַזוי ווי אײנער שְׁטײט אים אויפֿ'ן קאַפּ און האַלט אין אײַן אים אַראַפּקלאַפּן, ער קען אָבער נישט אַנוועקגיין פֿון יענעם, ווײל עס איז דאַך דער מַעֲנֵטֶשׁ אַלײן. דאַרף מען אויף דעם אויף זײַך שְׁטאַרקן, זאַגן צו זײַך אַלײן, "איד בין נא גוט, איד קען אויף זײַן אַ צדיק, איד קען אויף זײַן אַן ערליכער איד, איד קען אויף זוכה זײַן צו אַלע מְדַרְיָגוֹת אויף די וועלט", און אַז מען שְׁטאַרקט זײַך אַלץ מער און מער, וועט מען זײכער צום סוף צוקומען צו אַלע גוטע זאכן וואָס מען קען נאַר צוקומען.

צו די אַלע זאכן קען מען אָבער נאַר צוקומען מיט אַ שְׁטאַרקע אַמּוּנָה, ווען מען לעבט מיט'ן אײבערשטן, מען געדענקט אַז אַלעס איז נאַר אין די הענט פֿונעם אײבערשטן, און מיט'ן אײבערשטן'ס הילף קען מען אַנקומען צו אַלעס.

דער מִצְוָה איז דאַך געוואָרן קרעציג ווײל ער האַט גערעדט לשון הרע, ער האַט געמאַכט מַחְלוּקַת צױשן מַעֲנֵטֶשׁן, און דאַס איז געקומען ווײל ער האַט פֿאַררעסן פֿונעם אײבערשטן, ער האַט נישט געדענקט אַז נאַר דער אײבערשטער פֿירט אַלעס, און דערפֿאַר איז זײַן תּיקוּן אַז ער זאַל אַרויס גײן פֿון די מִחְנֶה, ער זאַל זײַן אָפּגעזױנדערט פֿון מַעֲנֵטֶשׁן, ער קען צו קײנעם נישט רעדן, ער קען נישט פֿירן קײן מַחְלוּקַת, נאַר אײַן זאַך קען ער טוהן, ער קען זײַך אײבערשטאַכטן און זען אַז עס איז דא אַ באשעפֿער אויף דער וועלט און נאַר צו אים קען מען רעדן.

דאַס זאָגט דער פּסוק, בְּדָר יֵשֶׁב מַחוּץ לַמִּחְנֶה מוֹשְׁבוֹ. ווען דער מִצְוָה זײַט אײַנדרױסן אַלײן איז ער נאַר מיט'ן אײבערשטן, און ווען ער וועט אַנהױבן רעדן צום אײבערשטן, וועט ער באקומען יְרֵאת שְׁמַיִם און ער וועט שױן אויפֿהערן צו רעדן לשון הרע און פֿירן מַחְלוּקַת, און ער וועט האָבן אַ גוטע, פֿרײליכע, און ערליכע לעבן.

(תּוֹף הַחֵמֶל תּוֹרֵיעַ מִצְוַת חֲסִים א')

א גוט ווארט

סיקומט יום טוב פסח, אידישע פרויען דארפן האבן העלפערקעס וואס זאלן ארויסהעלפן מיט די שווערע ארבעט צו רייניגן פאר פסח, און ס'זענען דא געוויסע מענער וואס קענען דאס נישט אויסהאלטן, עס קאסט צופיל געלט, "דו נעמסט מיר צו מיין גאנצע געלט פאר די רוימערקעס".

דער מאן דארף אָבער אַרײַנטראַכטן און זען ווער עס גײט פֿאַרדײַגען דערפֿון, די ווײב דאַרף דאַס דאַך האָבן פֿאַר'ן מאַניס אײַגענע טובָה, אַז ער זאַל קענען אַהײמקומען צו אַ שײנע אויפֿגערוימטע הויז, אַז ער זאַל האָבן אַ רײנע פֿסח־דיגע הויז. פֿאַרנוואָס זאַל ער פֿאַרלאַנגען אַז זײַן ווײב מוז אַלעס אַלײן טוהן? ווײל ער זען אַז זײ זאַל זײַך אײבערשטֿרענגען אײבער די מאַס און כּאַפּן אַ גערווען צוזאַמבראַך רחמנא ליצ'לו? וואָס וועט ער דעמאַלט טוהן? לײדער הערט מען פֿילע אַזעלכע מעשׂוֹת ה' יִשְׁמְרוּ, ווען אידישע פֿרויען האָבן נישט געקענט אײבערשטאַנגן די שווערע לאַסט אין שְׁטוּב און זײ גערױען האַט געקראַכט, לאַ עלינו.

אַנשטאַט צו העלפֿן אין גאַס, אַנשטאַט צו גײן העלפֿן פֿאַר חבֿרים, אַנשטאַט צו געבן געלט פֿאַר אַנדערע צְדָקָה צוועקן, דאַרף די ערשטע צְדָקָה זײַן אײַנדער־הײם, צו געבן דאַס געלט פֿאַר די ווײב אַז זײ זאַל קענען נעמען הילף צו די אַרבעט, און נישט אונטערברעכן. וְאַחֲרַיָהוּ לְרַעַד כְּמוֹד'!

אנהייבן פונדאסניי

בערות ה' יתברך

יום ד' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ו אדר, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד תלמידי היכל הקודש, תושבי ארץ ישראל, ה' עליהם יחיו איך בעט ענק טייערע חברים, מיר שטייען יעצט אין אזא הייליגע צייט, שבת החודש שבת מברכים ניסן, ערב דעם הייליגן רביניס געבורטסטאג; דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, אינעם טאג וואס מען האט אויפגעשטעלט דעם משכן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרש סדר עולם, פרק ז): "ראש חודש ניסן נטל עשר עטרות"; דאס גייט ארויף אויף די מפתח פון די צען קאפיטלעך תהילים, וואס איז אראפגעקומען אויף די וועלט ראש חודש ניסן; איז יעצט א צייט וואס מען דארף זיך פון פריש באנייען, פון פריש זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

טייערע ברידער, טייערע חברים; לאמיר אנהייבן לעבן מיט די עצות פון רבינו. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ט): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון, אבער ביי מיר איז שפחה א גרויסע מצלה; ווען עס וואלט נישט געווען שפחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, מען וואלט נישט פארגעסן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פארבלעמען וואס מען איז דורך, דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט וועלן נאכאמאל פרובירן צו זיין אן ערליכער איד, אבער יעצט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באנייען און אנהייבן פונדאסניי"; דאס איז געווען ביים רבי'ן א וויכטיגער יסוד, מען זאל אלץ אנהייבן פונדאסניי, נישט זיך קלאפן מיט'ן עבר נאר גיין ווייטער.

איך בעט אייך מיינע ברידער, מיינע טייערע חברים פון ארץ ישראל; אז מיר זענען מקורב צום רבינו דארפן מיר פאלגן דעם רבינו. מיר דארפן זיך באנייען, מיר דארפן אנהייבן גיין די עצות. די עצות פון התבודדות; גיין אין א ווינקל, א פלאץ וואו קיינער הערט נישט און זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן. איר וואוינט אין ארץ ישראל, איר זענט ארומגענומען מיט אזוינע הייליגע צדיקים, וואו מען גייט און וואו מען שטייט ליגן די הייליגע צדיקים וואס אויף זיי שטייט די וועלט; כאפט א שפאציר, גייט צו א ציין פון א צדיק אינמיטן טאג, ביינאכט אדער פארטאגט און זייט אייך מתבודד דארט.

מיר שטייען יעצט נאנט צום הייליגן יום טוב פסח, מיר דארפן שוין אנהייבן פעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זוכה זיין ארויס צו גיין פון מצרים, ארויסגיין פון אלע טמאות און אנקומען צו די קדושה פון יום טוב פסח. פסח איז די אותיות פה סח (פרש ע"ס שער חג הספוד, פרק ז; ועוד); מען הייבט אן רעדן צום אייבערשטן, מען הייבט אן זען און פארשטיין אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט נאר דער אייבערשטער. אזוי גייט מען ארויס פון פריעה; פריעה איז די אותיות פה רע (ספר הליקוטים פרשת שמות, דבור

הפתח "ויגדל הילד"), א שלעכט מויל, א מויל וואס שעלט, א מויל וואס טשעפעט, א מויל וואס רעדט זיך אפ, א מויל וואס בארעדט אנדערע און טוט וויי אנדערע; דורך פסח, פה סח - גייט מען ארויס פון די קליפות.

רעדט נאר פון רבינו און פון זיינע תלמידים. ווען איר קומט זיך צאם זאלן זיין די דיבורים נאר פון רבינו, זייט מקבל איינער פון צווייטן שיינע זאכן פון רבינו, שיינע שמעסן. דארט וואו מען רעדט פון רבינו - דארט איז דער רבי, דארט וואו מען רעדט נישט פון רבינו, מעג זיין א גרויסע טאגול "בית המדרש ברוקלין", אבער אז מען רעדט נישט פון רבינו - איז דער רבי נישט דארט.

זאלט איר נאר רעדן פון רבינו; דערציילט מצעות פון רבינו, מצעות פון אנשי שלומינו ובעקר מצעות פון הפצה. ווער עס גייט הפצה איז מחויב צו דערציילן פאר אנשי שלומינו יעדע פרט פון הפצה, דאס געבט חשק פאר אנדערע זאלן אויף אנהייבן גיין הפצה. ווען מען הערט ווי מענטשן זענען זיך מחזק, מענטשן דערציילן ווי זייער לעבן האט זיך איבערגעברייט, עס איז זיי זיס געווארן - דאס מאכט מען זאל בלייבן פרישע מקורבים, נישט אלט געזעצן. קוקט גוט וועט איר זען אן אינטערעסאנטע זאך, די מפיצים זענען אלץ פריש, ווייל זיי זענען יעדע רגע ווי דער רבי איז מחזק מתיים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (צפתי אמונה ויקהל פקודי תשפ"א)

התחדשות, איך זאל יעדן טאג אנהייבן פון ניי, נישט איבערטראכטן וואס עס איז געווען ביז יעצט, און נישט מורא האבן וואס עס וועט זיין ווייטער, נאר איך זאל מיר שטענדיג קאנצעטרירן אויף די יעצטיגן מינוט, וואס איך קען יעצט טון גוטע זאכן ברוחניות ובגשמיות, און אזוי וועל איך זייער מצליח זיין".

דאס איז באמת די פרשת החודש, די מצוה פון קידוש החודש, דער אייבערשטער האט געהייסן אז די אידן זאלן ציילן די חדשים לויט די לבנה צו ווייזן אז אידן זענען אזוי ווי די לבנה, סוף חודש ווערט עס קלענער און קלענער, אבער נאכדעם ווערט עס באנייעט און ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט דאס לעבן פון א איד, מען פילט אסאך מאל אז מען פאלט און פאלט, מען ווערט קלענער און קלענער, אבער נאכדעם באנייעט מען זיך און מען ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל.

א חידוש

דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, ווייל דאס איז דער גאנצער ענין פון רבינו, שטענדיג זיך צו באנייען, אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן סימן ו) אז ער אליין פלעגט שטענדיג אנהייבן פון ניי.

אין די יונגע יארן פון רבינו, ווען עס האט זיך געמאכט אז ער איז אראפגעפאלן ברוחניות, האט ער נישט אויפגעגעבן, נאר ער האט געזאגט: "איך וועל אנהייבן פון יעצט, אזוי ווי איד וואלט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן, איך הייב יעצט אן די ערשטע מאל", אזוי פלעגט ער טון יעדע מאל וואס ער איז אראפגעפאלן. און דער רבי האט געזאגט, אז דאס פלעגט זיין ביי אים יעדן טאג, און אפילו עטליכע מאל א טאג. וואס ער איז אראפגעפאלן און אנגעהויבן פון פריש. און אזוי האט ער מצליח געווען און געווארן א גרויסער צדיק.

דער רבי האט געזאגט: (תני מוהר"ן סימן רמ"ו) "אזא חידוש ווי מיר איז נאך קיינמאל נישט געווען". איינע פון די פעסטים וואס אנשי שלומינו האבן געזאגט אויף דעם איז אז דער רבי איז געווען א געוואלדיגער "חידוש" טאקע אין דעם ענין פון "התחדשות", זיך שטענדיג צו באנייען. און דאס לערנט דער רבי אויס אויף פאר אונז, אז מיר זאלן זיך אויך שטענדיג באנייען, און דערפאר איז זייער פאסיג וואס דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, וואס דעמאלט איז די צייט שטארק מסוגל זיך צו באנייען.

דער עיקר דארף מען זיך יעצט באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אז און ווינטער שטארבן אפ אלע ביימער און גראזן, און ווען עס קומט ווערער לעבן זיי אלע אויף, און דעמאלט קען זיך דער מענטש מיטאפן מיט די ביימער, און זיך אויך באנייען אזוי ווי זיי. און דעמאלט איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן פעלד צווישן די גראז און ביימער, און דער אמת איז, אז די גאנצע וועלט איז איין גרויסע פעלד, מען קען איבעראל רעדן צום אייבערשטן, און די גראז און ביימער העלפן צו דעם מענטש צו רעדן צום אייבערשטן.

און באמת ווענדט זיך אין דעם די גאנצע הצלחה פון א איד אין עבודת ה', ווען מען באנייעט זיך יעדע מאל פון פריש, דורך דעם שטייגט מען זייער שטארק העכער און העכער. יעדע זאך וואס מען טוט אין עבודת ה' דארף זיין מיט א פרישקייט אזוי ווי עס וואלט געווען די ערשטע מאל וואס מען טוט עס, מען גייט דאווענען שחרית, יעצט איז די ערשטע מאל וואס איך גיי דאווענען שחרית, מען גייט דאווענען מנחה, יעצט איז די ערשטע מאל וואס איך גיי דאווענען מנחה, מען גייט דאווענען מעריב, אפילו מען איז מיד און אפגעמוטשעט פון א גאנצע טאג, פרישט מען זיך אויף ווייל מען גייט יעצט די ערשטע מאל גיין דאווענען מעריב.

מען זעט אז די ערשטע מעריב פונעם יאר, ראש השנה ביינאכט, דאווענט יעדער מיט גרויס פונגה און התעוררות, ווייל דאס איז די ערשטע תפלה פון יאר דאווענט מען עס מיט א געשמאק, אבער באמת דארף מען יעדע מעריב דאווענען אזוי, ווען מען הייבט אן יעדע מאל פון ניי, דעמאלט איז יעדע תפלה די ערשטע תפלה וואס מען דאווענט, און מען דאווענט עס מיט גרויס געשמאק.

און אז זעלבא איז ביים לערנען, יעדע מאל וואס מען זעצט זיך לערנען, צי זאל עס זיין מקרא, משנה, גמרא, אדער מדרש, זאל מען אנהייבן פון פריש, "איך גיי יעצט די ערשטע מאל לערנען די נייע לימוד", און ווען א איד פירט זיך אזוי וועט ער זייער מצליח זיין, ווייל דער עיקר איז זיך שטענדיג צו באנייען און מאכן שטענדיג א פרישע התחלה.

רבי נתן האט דערציילט אז ביים רבינו האט מען דאס אויך געזען ווי ער האט זיך שטענדיג באנייעט, נאכדעם וואס ער האט געענדיגט מנחה זיין געוואלדיגע תורות און השגות, האט מען אים גלייך נאכדעם געטראפן וויינען און בעטן דעם אייבערשטן "ווי אזוי קען איך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד?", ווייל ער פלעגט אייביג אנהייבן פון פריש, און אזוי איז ער צוגעקומען צו די העכסטע מדרגות.

אפילו בגשמיות איז א גרויסע טובה פאר'ן מענטש ווען מען באנייעט זיך שטענדיג ווייל ווען מען ווערט אלט און נאכגעלאזט פאלט מען אריין אין א מרה שחורה און דיפרעסיע, און מען פארלירט די אפעטיט צום לעבן, מען דארף זיך נאר שטארקן און זיך באנייען, און אזוי האט מען א פרייליכע לעבן.

דער רבי זאגט (תני מוהר"ן סימן תל"ו), יעדעס מאל וואס מען רעדט צום אייבערשטן, זאל מען נאכאמאל אנהייבן מיט א פרישקייט, "רבנו של עולם, איך הייב פון יעצט אן צו זיין אן ערליכער איד", ווייל ממה נפשך, אויב ביז יעצט איז אויך געווען גוט, וועט פון יעצט זיין נאך בעסער, און אויב איז ביז יעצט נישט געווען גוט, דארף מען דאך זיכער אנהייבן פון פריש, פון יעצט צו זיין גוט.

דאס האט מען אייביג געזען, אז די וועלכע האבן זיך שטארק אריינגעלייגט אין די מדה פון "התחדשות", האבן נאר שענער מצליח געווען. ווייל ווען מען הייבט אן שטענדיג פון ניי, טוט מען אלעס מיט אסאך מער חשק און געשמאק.

(שיחות מוהר"א'ש ערך פרשת החודש - חודש ניסן)

איז מען צוגעגאנגען צום ציון פון הייליגן טנא רשב"י, וואו מען האט דארט געזאגט תהלים. דערנאך האט מען זיך ארויסגעלאזט אויף א לענגערע שאפציר, מען איז דורכגעגאנגען דעם ציון פון התנא רבי יוחנן הסנדלר, אויך האט דער ראש ישיבה געוויין אויפ'ן בארג וואו מען זעהט אויסגעקריצט די ווערטער "כסא של אליהו", אויך קען מען זעהן אויפ'ן בארג מערת שמאי חוקן, דער ראש ישיבה האט דערציילט אסאך שיינע סיפורי צדיקים אויפ'ן וועג, און געזאגט פאר די בחורים אז ער וועט מיט'ן אייבערשטנס הילף צוריקקומען אויף ל"ג בעומר און מאכן א סיום אויפ'ן גאנצן זוהר הקדוש. דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר די בחורים זיי זאלן נישט צוגיין צו די קברי צדיקים, ווייל שבת גייט מען נישט צו קיין קברים.

שאלות ותשובות בְּרֶסֶלַב

קען איך זיך אויפפרישן ווי אַמאָל ?

שאלה :
לָכָבוֹד דֶּער ראש ישיבה שליט"א, איך האט נישט קיין אָנונג וויפיל איך איר זענט מ'ך מיט איינער גענואלדיגע שיעורים, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער פֿח אָנצוגיין.

איך בין אן אַקצֵן, לעריגער בחור ; אַלס יונגער בחור אין ישיבה קטנה, און אויך אַ יאַר צוויי שפּעטער, האב איך זייער פלייסג געלערנט, איך האב זייער מצליח געווען אין ישיבה, איך בין אויפגעשטאנען יעדן טאג פֿרי, געלאפן אין מקוה, געדאווענט און געלערנט, ס'איז געווען אַ מַחֵץ.

אין די לעצטע יאר צוויי איז מיר אָבער געווארן זייער שווער, איך האב נישט קיין געדולד מער צו לערנען, איך באקום קאפ ווייטאג פֿון לערנען, און איך בין געווארן היבש נאכגעלאזט. דאס איז אויסער די שוועריקייטן וואס גייט אריבער אויך יעדן איינעם ובפרט אויך אַ בחור, ווי אויך האב איך שוועריקייטן אין די משפחה מיט מיניע געשוויסטער, איך האב אַיין שוועסטער וואס איז ליידער שטארק געפאלן, און דאס מאכט זייער שווער דער מצב אין שטוב.

אויסער דעם איז מיר זייער שווער יעדעס מאל פֿאַר עס קומט אַ יום טוב. איך שפיר אז איך קען נישט נעמען די תפלות און די אייביגע זאכן בשייכות צום יום טוב, עס מאכט מיר זייער אָנגעצויגן.

איך האָף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפֿן און מ'ך? ויין.

תשובה :
בְּעֻזַרַת ה' יַחֲבֵרֶךָ
יום ג' פֿרשׂת פֿנחס, ט"ו תמוז, שְׁנַת תש"פ לפֿרט קטן לְכָבוֹד ... נרו' יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין פֿריוו. דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה האט געהאט אַ תִּלְמִיד רָבִי שאול מטעפֿליק זכרונו לברכה, ער איז געווען אַ גרויסער עובד ה', ער האט געדאווענט און געלערנט מיט אַ גענואלדיגע ברען; ממש אזוי ווי דו שרייבסט, ווי עס פֿלעגט זיין ביי דיר - אויפגעשטאנען פֿרי, געלאפן אין מקוה, געדאווענט און געלערנט. איינמאל איז רבי נתן געווען אין טעפֿליק און צוענענדיג זיינע עבודות, ווי ער דינט דעם אייבערשטן מיט אַזא תִּהְלָבוּת, האט אים רבי נתן געזאָגט: "שאל שאול, איך האב פֿון דיר נאָך נישט קיין הנאָה; ווען איך וועל זען ווי דו פֿאַלסט אַראָפֿ און דו הייבסט זיך צוריק אויף און דו דינסט ווייטער דעם אייבערשטן, דעמאלט וועל איך הנאָה האָבן פֿון דיר".

דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סיפֿן 1): "כְּשֶׁרוֹצֶה אָדָם לִילֵף בְּרִבְרֵי הַתְּשׁוּבָה", ווער עס וויל תְּשׁוּבָה טוּן, "צִרְיָרַף לִהְיוֹת בְּקֵץ הַתְּלָכָה", דאָרף ווִיסן אז נישט אַלץ גייט מען אויף ארױף, מען דאַרף זײַן פֿאַקאַנט ווי אזוי צו גיין מער און מער און מען דאַרף זײַן פֿאַקאַנט ווי אזוי מען גייט אויף צוריק; דער רבי רופֿט דאס אַן "בְּקֵי בְּרָצוּז", בְּקֵי בְּשׁוּב". ווייל אויב מען ווייסט נאָר פֿון אַיין וועג, מען עִרְוואָרט צו גיין העכער און העכער, נאָכדעם ווען מען זעט אז מען גייט נישט העכער און העכער ווערט מען צעפֿאלן.

דערפֿער זאָלסטו זיך שטאַרקן בְּעֻבוֹדַת הַשֶּׁם, דו זאָלסט ווייטער דינען דעם אייבערשטן לויט דינע פֿחות וואס דו האָסט; זיי מקפיד צו דאווענען די דריי תפלות יעדן טאג און זיי זיך קובע צו לערנען אַביסל תּוֹרָה. מאָך זיך אַ שיעור אין חומש רַש"י מיט'ן <<<<<<

דערנאך איז מען צוגעגאנגען צום אלטן בית הכנסת הרשב"י וואו מען האט זיך געזעצט אויף די שטיינער, און מען האט געווינגען ווארעמע הארציגע ניגונים פון בענקשאפט צום אייבערשטן, אזוי אויך האט זיך אנטוויקלט זייער א שיינע חיווק שמועס פון ראש ישיבה שליט"א. מען האט גערעדט שיינע מעשיות פון תפלה, ביז עס איז שוין געווארן צייט פון מנחה, ווען דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך צוריק געקערט צום שטוב פון זיין טאטן אין מירון.

מוציא שבת קודש איז דער ראש ישיבה צוגעפארן קיין צפת, וואו א גרויסע ציבור אנשי שלומינו האבן זיך צוזאם געזעמלט פראווען מלוה מלכה און הערן דברי חיווק פונעם ראש ישיבה. זונטאג אינדערפרי האט דער ראש ישיבה געדאווענט שחרית ביים מערה פון הייליגן טנא רבי שמעון בר יוחאי אין מירון. דערנאך האט דער ראש ישיבה זיך געוואנדן מיט די בחורים צו די מקומות הקדושים אין די געגענט. מען האט מתפלל געווען ביי רבי יהודה בר עילאי, דערנאך איז מען ארויף געקראכן צום ציון פון רב כרוספדאי, און רב יוסף סאראגוס, און ביים "אידרא" פון רבי שמעון.

מיטאג צייט איז פארגעקומען די "הקמת המצבה" פונעם זיידן פונעם ראש ישיבה, דער גרויסער גאון און פוסק הגאון הגדול גאב"ד קארלסבורג זצ"ל, ביי זיין ציון אין מירון, דער ראש ישיבה איז נתכבד געווארן פארצוואגן די תפילות און פסקוים, און אנפירן דעם גאנצן מעמד.

נאכ'ן שטעלן די מצבה האט דער ראש ישיבה זיך ארויסגעלאזט מיט די בחורים אויפ'ן וועג צום שטאט "יבנאל", וואו דער ראש ישיבה איז גלייך צוגעגאנגען צום ציון פון מוהרא"ש זי"ע, און אויסגעזאגט גאנץ תהלים מיט גרויס התעוררות, מען האט מתפלל געווען ביים ציון פונעם גרויסן צדיק פון אונזער דור וואס האט צוגעזאגט גרויסע ישועות - בפרט אויף שידוכים, פאר דער וואס וועט קומען צו זיין ציון און אויסזאגן דארט אספר תהלים.

מוהרא"ש זי"ע האט מבטיח געווען, און געהייסן דאס ארויפקריצן אויף זיין מצבה, אז יעדער וואס דארף א שידוך, און וועט אויסזאגן גאנץ תהלים ביי זיין קבר, וועט ער זיך משתדל זיין פאר אים מיט אלע כוחות, אז ער זאל געהאלפן ווערן מיט א שידוך בקרוב ובניקל. דערנאך האט דער ראש ישיבה געוויין פאר די בחורים דעם גרויסן בית המדרש אין יבנאל וואס מוהרא"ש האט געבויט מיט מסירות נפש, דער ראש ישיבה האט געציגט פאר'ן עולם אלע פרטים, די אויסשטעל פונעם בית המדרש, די התונה זאל וואס מוהרא"ש האט אויפגעשטעלט צו מאכן התונות בחנים און אזוי ווייטער.

נאכמיטאג איז דער ראש ישיבה געגאנגען לייגן מזווות ביים בית הדפוס "עצתו אמונה" אין יבנאל, וואו עס איז פארגעקומען א להיט צום עפענונג פונעם נייעם בית הדפוס, וואס דרוקט און פארשפרייט אמונה. ביינאכט האט דער ראש ישיבה געדאווענט מעריב אין שטוב פון מוה"ר ציחק לעזער שליט"א, וואו עס איז פארגעקומען די וואנאכט פונעם אינגל פון מוה"ה חיים ישעי' דעפרים הי"ו, פון די חשובע תלמידי הישיבה, און אייניקל פון מוה"ר ציחק שליט"א.

מיט דעם האט זיך געשלאסן די גרויסע געהויעבענע נסיעה, וואס האט איבערגעלאזט א שטארק רושם אויף די אידן ארץ ישראל, וואס האבן זיך אויפגעפרישט מיט די עצות פון לימודים פון הייליגן רבי'ן, און דאס וועט זיי זוכער באגלייטן ווייטער און נעבן חיווק אנוצוגיין פאר א לאנגע צייט. אלע שיעורים אין ארץ ישראל קען מען הערן אויפ'ן "קול ברסלב" טעלעפאן לייך. אז תתחוק!

בנין היכל הקודש אין אומאן לויפט אויס בעטן

אלע יארן האבן ברסלבע חסידים געוואוסט אז די איינציגסטע וועג אנוצוקומען צום הייליגן רבי'ן אין אומאן אויף ראש השנה, איז נאר דורך אסאך תפלה. זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה איז די גרעסטע זאך, דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סיפן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל", ראש השנה ביי מיר איז גרעסער פון אלעם, מיין גאנצע זאך איז ראש השנה, קיינער טאר נישט פעלן. ווי פארכטיג איז דער יום טוב ראש השנה ווען מיר שרייבט אפ אין היכל פאר יעדן מענטש אלעס וואס וועט פאסירן צו אים במשך די גאנצע יאר, און דער רבי האט זיך אונטערגענומען אז ער וועט זיין אן אדוואקאט פאר די אלע וואס קומען צו אים אויף ראש השנה, ער וועט זיכער מאכן אז מוועט אנשרייבן פאר זיי א גוט געבענטשט יאר. טאקע דערפאר וואס דאס זיין אין אומאן אויף ראש השנה איז העכער און גרעסער פון אלעם, דעריבער פארלייגט זיך דער יצר הרע אויף יעדן מענטש באזונדער אז עס זאל אים נישט אנקומען אזוי גרינג, יעדער האט יעדעס יאר זיינע אייגנארטיגע מניעות און שוועריקייטן וואס ער דארף איבערקומען צו קענען זוכה זיין צו וויילן ביים רבי'ן אויף ראש השנה.

דאס יאר, ווען עס האט אויסגעבראכן די מלחמה צווישן רוסלאנד און אוקריינא, זעט מען קלאר אז די איינציגסטע וועג צו קענען אנקומען אויף ראש השנה איז נאר דורך תפלה, און מיט תפלה וועט מען עס מאכן, תפלה איז העכער פון טבע, כאטש וואס מיט די אויגן זעט מען נישט א וועג ווי אזוי מען וועט עס באווייזן, וועט מען עס אבער אויסבעטן מיט תפלה, ברסלבע חסידים בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן אז זיי זאלן זוכה זיין צו אנוצוקומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, גרינג און געזונט, און פועל'ן אלעס גוטס. מיר ווילן דערמאנען איבער דעם דערליין פון דינגען בעטן אינעם בנין היכל הקודש אין אומאן, דעם יום טוב פסח איז די לעצטע צייט אנוצוהאלטן חוקות פון פריערדיגע יארן, ווער עס איז אויסגעצאלט זיין באלאנס ביי פסח, וועט א"ה באקומען זיין חקיה אינעם בנין. נאך פסח איז נישטא מער קיין חוקות, כל הקודם זוכה, און אזוי אויך גייט די פרייז אויף 1,000 א בעט נאך פסח.

אויב וועט מען חס ושלום נישט זוכה זיין צו קענען זיין דאס יאר אין אומאן אויף ראש השנה, וועט דאס געלט ווערן אוועקגעלייגט אויף א יאר שפעטער. פארשטייט זיך אז דער בנין קאסט אסאך געלט אויפצוהאלטן אויך במשך די יאר, נישט נאר אום ראש השנה, און דעריבער וועט אראפגיין א קליינע פראצענט פאר די קאסטן.

רופט זיי שנעלער צו פארויכערן אייער פֿלאַך אינעם בנין, 1936-452-347.

בי הטבע מהייב כן, והתפלה משנה הטבע! (ליקוטי מוה"ר ז"א, י).

תרגום - יעדן טאג אפיסל, נאכדעם זאלסטו לערנען אפיסל משניות און גמרא, לערן ווי אזוי עס גייט, אז דו פארשטייט איז גוט און אז דו פארשטייט נישט, דו קענסט זיך נישט מצמצם זיין דין מ"ח מחשבה צוליב די אלע שוועריקייטן וואס גייען אריבער אויף דיר - זאלסטו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, וועט דער אייבערשטער האבן גרויס תענוג און פרייד פון דיר. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט פאר זיין תלמיד: "ווען איך וועל זען ווי עס גייט איבער און דו וועסט זיין שטארק, דעמאלט וועל איך הנאה האבן פון דיר".

בנוגע דין אָנגעצויגן גייט וואס דו האָסט פון ימים טובים; טו וואס דער רבי פלעגט טון. דער רבי זאָגט (שיחות הר"ן, סימן כ): "וְדַרְכֵי, פֶּשְׁבָא הַיּוֹם אֲנִי מוֹסֵר כֹּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלִי, וְשֶׁל בְּנֵי, וְהַתְּלוּיִים בִּי - עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂהִיָּה הַכֹּל כְּרֻצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָ טוֹב מְאֹד", איך פיר זיך אז יעדן טאג געב איך איבער פארן אייבערשטן דעם גאנצן טאג און אלעס וואס איך דארף ערלעדן - סיי פון מיר און סיי פון מיינע קינדער, אז דער אייבערשטער זאל טון ווי אזוי ער פארשטייט.

"וכן קְשָׁמְגִיעַ שְׂבַת או יום טוב", אזוי אויך - זאָגט דער רבי - ווען עס קומט שבת און יום טוב, "אֲנִי אֲנִי מוֹסֵר כֹּל הַתְּנוּעוֹת וְכָל הַעֲנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַשְּׂבַת או הַיּוֹם טוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂהִיָּה הַכֹּל כְּרֻצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲיִנְגָאָצֵן אֲיִבְעֵר פֶּאָרְן אֲיִבְעֵר שְׂטוֹן, וְיִאֲזִי, אִיךְ שְׂמַתְנֶהָ כְּאוֹתוֹ הַשְּׂבַת יוֹם טוֹב, שׁוֹב אֲיִנּוּ חוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁשׁ כֹּל שְׂמָא לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹכְהָ בְּהַגְהָת קִדְשָׁת אוֹתוֹ הַיּוֹם, מְאָחַר שֶׁכָּבַר מִסֵּר הַכֹּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְסַמָּךְ עָלָיו יִתְבָּרַךְ לְבַד", אזוי בין איך רואיג און פרייליך ווי אזוי דער שבת און יום טוב פירט זיך, איך דארף נישט איבער טראכטן און איבער קלערן צי איך האב גוט געטון צי נישט.

איך פֿעט דיר נאָכאַמאַל, שטארק זיך און ווער נישט צעפאלן; זוף נישט צו נאָכמאַכן דינע אלטע צייטן, דין דעם אייבערשטן לויט די יעצטיגע מצב. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עלפי אמונה פנתוס תש"ס)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק אנשי שלומינו אין ארץ ישראל פרישן זיך אויף מיטן באזוך פונעם ראש ישיבה שליט"א

דער באזוך פונעם ראש ישיבה שליט"א אין ארץ ישראל פאר עטליכע טעג דעם פאראנגענעם וואך, האט איבערגעלאזט א שטארקע רושם אויף די ארטיגע אנשי שלומינו, תלמידי היכל הקודש, וועלכע האבן זיך אויפגעפריש און זיך מחזק געווען מיטן געהויבענעם גאסט.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך ארויסגעלאזט קיין ארץ ישראל דינסטאג שמיני ביינאכט, טראצדעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געפלאנט צו פארן פריוואט, האבן אבער א גרויסע צאל בחורים תלמידים געבעטן אויב זיי קענען מיטקומען, און ווי דער ראש ישיבה שרייבט אין א בריוו: "למעשה האבן בערך דרייסיג בחורים זיך מיטגעכאפט צוזאמען מיטן מנהל הישיבה מו"ה אברהם משה שטראסער הי"ו, מען וועט אויסנוצן די פאר טעג ביז קומענדיגע וואך זונטאג הבעל"ט ארומצופארן אויף קברי צדיקים אין ארץ ישראל מיט די בחורים, און פועל'ן ישועות פאר גאנץ כלל ישראל".

דער ראש ישיבה האט געלאנדעט אין ארץ ישראל מיטוואך נאכט, און איז גלייך צוגעפארן קיין בני ברק, וואו הונדערטער אנשי שלומינו האבן זיך פארוואמלט אין איינע פון די גרויסע זאלן אין שטאט, וואו עס איז געווען צוגעגרייט א גרויסע מעמד קבלת פנים פארן ראש ישיבה שליט"א, אינאיינעם מיט א סעודת הילולא צו די יארצייט פון הייליגן רבי רבי אלימלך פון ליווענסק ז"ע. פאר די דרשה איז ארויפגעקומען הילד שמעון נ"י בן מו"ה יצחק שמואל פרענקל הי"ו, מנבאי ביהמ"ד היכל הקודש ירושלים, וואס האט געפאלגט דעם הייליגן רבי'ן, און במשך די לעצטע עטליכע יאר דורכגעזאגט גאנץ ש"ס, און ער האט געמאכט ברבים דעם סיום הש"ס, במעמד פון ראש ישיבה שליט"א.

דערנאך האט דער ראש ישיבה אויפגעטרעטן מיט ווארעמע ווערטער פארן ציבור, און מחזק געווען צו פאלגן דעם רבי'ן, בפרט אז מען זאל אנהייבן לערנען אויפן סדר דרך הלימוד, גלייבן דעם רבי'ן וואס זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) "אין צריכים בלימוד רק האמירה בלבד", און דער רבי פירט אויס "וממילא יבין", צום סוף וועט מען פארשטיין.

נאכ'ן שיעור זענען אנשי שלומינו אריבער געבן שלום פארן ראש ישיבה. נאכדעם איז דער ראש ישיבה אריבער צום בית המדרש היכל הקודש בני ברק, וואו עס איז זיך צוזאם געקומען די ארטיגע חבורה אינגעלייט און בחורים, און דער ראש ישיבה האט געגעבן דארט א שיינע חיזוק שמועס.

פון דארט איז דער ראש ישיבה אריבער צו א חתונה פון א קרוב אין בני ברק, דערנאך האט זיך דער ראש ישיבה ארויסגעלאזט קיין ירושלים, וואו ער איז אנגעקומען שפעט ביינאכט צום אכסניא. דער ראש ישיבה האט צוגעענדיגט זיינע שיעורים, און זיך געזעצט שרייבן בריוו צו ענטפערן פאר שואלים, און מחזק זיין אידישע קינדער.

דאנערשטאג אינדערפרי האט דער ראש ישיבה שליט"א געדאווענט שחרית אין בית המדרש היכל הקודש ירושלים, נאך שחרית האט דער ראש ישיבה געגעבן א שיינע שיעור התחזקות פאר אנשי שלומינו אין ירושלים.

פון דארט איז דער ראש ישיבה צוגעגאנגען באזוכן דעם נייעם תלמוד תורה "היכל הקודש" אין ירושלים, און מחזק געווען די קינדער און דעם מלמד, דער ראש ישיבה האט ארויפגערופן יעדעס קינד באזונדער און געגעבן א געלעגענהייט צו פארציילן א מעשה פון תפלה, דערנאך האט דער ראש ישיבה גערעדט צו די קינדער, און ערקלערט ווי אזוי דער הייליגער רבי איז געווארן א צדיק. "דער רבי איז געווארן אזוי גרויס" - האט דער ראש ישיבה געזאגט פאר די טייערע קינדערלעך - נאר ווייל ער האט גערעדט צום אייבערשטן!

דערנאך האט דער ראש ישיבה זיך ארויסגעלאזט מיט א שיינע קבוצה תלמידים צו מתפלל זיין ביי די הייליגע קברי צדיקים. צוערשט איז מען געגאנגען צום קבר פון שמואל הנביא וואו מען האט געזינגען אינאיינעם דעם ניגון פון הייליגן בעל התניא ז"ע, "איך דארף נישט קיינעם, נאר דיר באשעפער אליין" מיט גרויס התעוררות.

דערנאך איז מען צוגעפארן צום ציון פון די מאמע רחל אמניו, צו פועל'ן ישועות. דארט האט דער ראש ישיבה אויך ארויסגענומען א צעטל וואס די "ענט קאמפיו" האט געגעבן פון אלע וואס געבן צושטייער א גאנץ יאר, דער ראש ישיבה האט געבעטן פאר יעדן באזונדער. דערנאך איז מען געפארן צו מערת המכפלה וואו די הייליגע אבות און אמהות ליגן, מען האט מתפלל געווען און געזינגען פילע ניגונים פון בענקשאפט צום אייבערשטן. דערנאך איז מען געגאנגען צום ציון פון אור החיים הקודש ז"ע און דער הייליגער רש"י ז"ע אויפ'ן הר הזיתים, פון דארט איז מען אריבער צום ציון פון שמעון הצדיק, און דארט געדאווענט מעריב, נאכ'ן מתפלל זיין ביים ציון איז מען אריין אין די מערת הסנהדרין וואס איז דערנעבן, און מען האט דארט געזינגען פאר א לענגערע צייט ווארעמע אידישע ניגונים.

ערב שבת אינדערפרי האט דער ראש ישיבה געדאווענט אין בית המדרש היכל הקודש ירושלים און דערנאך איז געווען א שיינע שמועס מיט אנשי שלומינו נאכ'ן דאווענען.

דאן האט זיך דער ראש ישיבה ארויסגעלאזט מיט די בחורים קיין מירון, אויפ'ן וועג האט מען זיך אפגעשטעלט אין טבריה ביים ציון התנא רבי מאיר בעל הנס. אויך האט מען זיך געטובלט אין צפת ביים מקוה פונעם אר"י הקדוש.

שבת קודש האט דער ראש ישיבה געפראוועט ביי זיין גרויסן טאטן הגה"צ נאב"ד קארלסבורג שליט"א אין מירון. ביי די סעודת שב"ק האט הגה"צ מקארלסבורג שליט"א שטיל געמאכט, און מכבד געווען בנו בכורו דעם ראש ישיבה שליט"א צו זאגן א דרשה. דער ראש ישיבה האט גערעדט א לענגערע צייט, דער עולם איז געווען מיט אפענע מיילער און געהערט ווי דער ראש ישיבה רעדט איבער זיין גרויסן זיידן, וואס ער איז געווען, און ווי אזוי מיר קענען אים נאכמאכן, גיין אין זיינע וועגן צו דינען דעם אייבערשטן מיט א שטארקייט און זיך נישט דערשרעקן פון קיין שום זאך.

נאך די סעודה איז דער ראש ישיבה ארויפגעקומען צום אכסניא פון די בחורים, און מען האט געזינגען ניגונים לכבוד שבת. דערנאך <<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

יום טוב פסח

חיזוק, דרשות, שיעורים, מעשיות פאר קינדער, נוסח ההגדה, הלכות, און נאך; לכבוד דער פרייליכן און הייליגן יום טוב פסח

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 6

קול ברסלב - שיעורים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גיליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

סימן טוב ומזל טוב

החתן שמעון זיגלער הי"ו וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

זייט מתפלל!

פאר ר' יצחק בן פייגלא

פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

קול ברסלב - שיעורים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גיליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com